ENCIKLOPEDIJA MRTVIH

+

BOJAN GAGIĆ

+

JOSIP ZANKI

+

GALERIJA MIROSLAV KRALJEVIĆ

veljača 2000

Sva fizička mjesta imaju svoju moćnu, proživljenu, ponekad i sudbonosnu auru.

Ulazeći u paviljone, dardine, kazalište, bolnica, groblja, radilišta, ludnice kao da ćemo osjetiti veliki komad materije koja nam prilazi i obavija nas.

Zastajući možemo osluhnuti: ogromni preslici misli, širine i zbijenosti ružnih i lijepih osjećaja, gomila osjeta do razine refleksa.

I kao da uvijek vraćavši se na jedno od tih mjesta nailazimo na jedno od tih mjesta nailazimo istu svoju misao ili osjećaj koji smo jednom davno tamo ostavili.

Pisac ovih redaka pamti jedan vinograd okružen pitomim krošnjama jablana, svaki mu se put vraćala ista misao došavši na to mjesto. Jedan dan sjeo je pokraj poljskog bunara i shvatio da se tu definitivno nalazi materija te misli, misli o jednoj bivšoj djevojci te da tu materiju može zamjeniti samo ako tu ostavi jaču i intezivniju misao.

Kod Charlesa Webstera Leatbethera nalazimo odlična objašnjenja o astralnoj (osjetilno rupičkoj) razini. Tako objašnjava razloge zašto se noću iznad groblja mogu osjetiti aveti te zašto treba izbjegavati mjesta gdje vladaju poroci i hedonizam.

Jednostavno - krečući se takvim mjestima čovjek na svoju auru nakalemljuje mnogo larvi i aveti, te zato Charles Webster savjetuje prilično pravocrtan život bez previše opita i provjeravanja sklonosti.

Na mjestima na kojima su tako bliski prelazi i odnosi izmedu fizičke i astralne razine, često se sade odredene vrste biljaka.

Naime biljke koje imaju jak eterički miris tim mirisom pomažu da se negativne larve čiste od svoje vezanosti za fizičku razinu, a isto tako pomažu stanovnicima astralne razine (fizički mrtvima i ostalima) da se dižu na više podrazine astrala.

Taj jaki miris udaljuje ljude od zemaljskog života pa recimo nije preporučljivo takve biljke (kao što su npr. čempresi) saditi pokraj mjesta gdje žive stanovnici fizičke razine, jer bi ih jednostavno rečeno taj miris tjerao da što prije napuste fizičko tjelo.

Pisac ovih redaka zna za postojanje groblja na kojemu više nema baš nikakvih eteričkih biljaka. Groblje je smješteno na muljevitom pješčanom sprudu koji s vremenom tone i pretvara se u crno masno blato.

More i vidici su tamo potpuno drugačiji, sve se izmjenjuje s vjetrom, godišnjim dobima, te uplivima Velebita i sunca.

Groblje su koristile sve civilizacije podjednako od neolitika do srednjeg vijeka te su na tome mjestu ostavile najstrašniji miris smrti koji je ikad igdje postojao.

Grobovi koji vire iz zemaljskog brijega, poneki izranjaju iz pjeska, poneki iz blata na razmeđi plime i oseke, a poneki potpuno potopljeni u moru, poput neke bizarne arhikteture za stanovnike sveopćeg ribljeg morskog akvarija.

Eterički mirisi ovdje su se stopili s blatom dovoljno je samo malo rukom dodirnuti tu doista živu površinu svih mogućih smješanih mrtvih organizama da Vam na ruci ostane prejaki miris smrti.

Čovjek sa imalo razvijenim okultnim moćima, došavši na ovo mjesto osjetiti će jedan jaki upliv na auru svih mogućih čudesnih stanovnika ovog mjesta.

Gledajući u plavetnilo Velebita dok je stajao na tumulusu grobne zemlje pisac ovih redaka se sjetio "Enciklopedije mrtvih" D. Kiša.

Dobar početak pomislio je, ovo mjesto bi se moglo nazvati ENCIKLOPEDIJA SMRTI, odumiranih u skoro dvije tisuće godina, odumiranih na fizičkoj razini.

A nakon toga smrti svih larvi i elementarnih bića koja su ostala kao ostaci rečenih fizičkih smrti, truljenja na njihovih na morsku obalu izbačenih kostiju, izmješanost njihovih nekadašnjih fizičkih tijela s blatom koje ih je primilo i konačno pretapanje s mrtvim biljkama koje su im nekad širile miris.

Zagledao se opet, jato galebova letjelo je u pravcu otoka gdje oni najstariji i onemoćali ostaju da bi se predali kolektivnoj duši svih galebova.

Njihov zvuk na buri koja je upravo počinjala jedina je glasnoća tišine ovog mjesta.

Josip Zanki

JOSIP ZANKI roden je 14. ožujka 1969. godine u Zadru. U Zadru završava srednju školu "Juraj Baraković" odjel "suradnik u kulturnim i znanstvenim ustanovama".

Akademiju likovnih umjetnosti u Zagrebu (grafički odjel) u klasi profesora Mirosla Šuteja diplomirao je 1994. godine. Član je HADLU-a od 1994. i HSZU-a od 1997. godine.

Izlaže od 1991. godine, mada je na području eksperimentalnog filma i stripa djelovao i prije toga. Grupno je izlagao više od stotinu puta i to u: Zagrebu, Zadru, Splitu, Rijeci, Varaždinu, Čakovcu, Puli, Benkovcu, Novom Mestu, Ljubljani, Beogradu, Milanu, Torinu, Grazu, New Yorku, Strasbourgu...

Samostalno je izlagao u Zagrebu, Zadru, Ninu, Lovranu, Rovinju, Osijeku, Karlovcu, Vinkovcima, Đakovu, Požegi, Dubrovniku, Pagu, Splitu, Odessi i Kijevu.

Realizirao je više eksperimentalnih filmova i videa, a zajedno s V. D. Trokutom performance "Kartaški dug".

Autor je četiri grafičke mape:

"COMPSSO" (tekst D. Schneidera i J. Zanki)

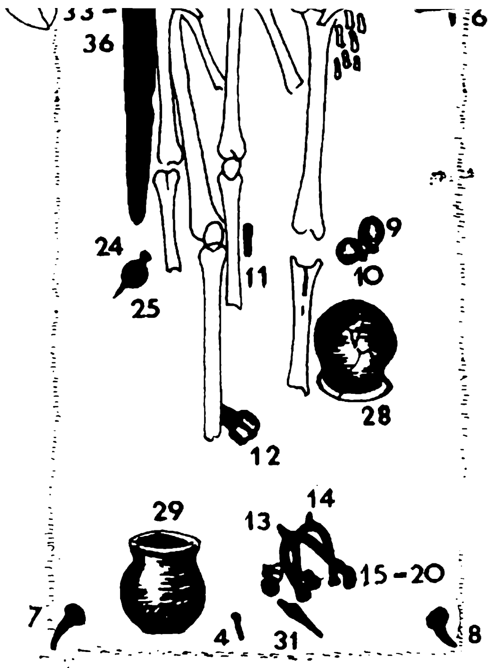
"E. SMIRA" (tekst S. M. Perovića)

"SPLIT" (predgovor D. Kečkemeta)

"HRVATSKO BRODOVLJE" (tekst J. Kolanović)

Živi i radi u Prvlaci kod Zadra.

N

33 –
36
6
9
24
11
10
25
28
12
29
14
13
15 – 20
7
41
31
8

Ljeta kod bake u Zadru: za doručak kruh i putar s čokoladom, šipkov čaj. Vožnja biciklom po Voštarnici, skateboard, lopta. Oliver, Zoran, Bruno , Boris, Žeki, Mali Zoran, Firela..

Gađanje ptica praćkom, prva cigareta na Vruljici, u kinu Bruce Lee. Televizija je crno - bijela. Najveća mi je želja vidjeti Disneyland. Imam kornjaču i puno igračaka, bakine su priče lijepe. Volim biti ovdje.

Na kupanje se ide poslije ručka. Petrčani, Zaton ili Nin. Punimo torbe sendvičima sa parizerom, sokovima u tetrapaku, bresvama... Teta vozi bijelog fiću. U Ždrijacu kraj Nina je najljepši pijesak. No prilaz plaži automobilom je uvijek bio nezgodan. Strah da ne padnemo u provaliju. Moje prvo razmišljanje o smrti... Sve je ublaženo činjenicom da blizu rastu kukuruzi koje krademo na povratku kući.

Plitko, toplo more. Stotinjak metara od obale je nagli prijelaz. Dubina. Ne mogu nogama dodirnuti dno. Tu je i granični kamen. Kada stanem na njega i okrenem se prema obali, more je do koljena. Okrenem li se prema pučini mogu skakati na glavu i roniti. Između pijeska i kamena je pojas morske trave. Neugodna, ne želim je dotaknuti. Iza trave, a više prema graničniku ima morski spužvi i glatkog, manjeg kamenja po kojem se može sklizati kada kupanje postaje dosadno. Ovdje počinje groblje.

Međuprostor: na povratku kući boli me glava, umoran sam.

AUTOPSIJA 2

Iz djetinjstva dva sna: jedan u Zagrebu, drugi u Zadru. Oba sanjana godinama gotovo svakodnevno, neposredno nakon odlaska u krevet. Zagrebački san nestaje kada smo preselili u novi stan i kada sam krenuo u školu. O njemu ovdje više neću napisati ništa. Zadarski nestaje otprilike u isto vrijeme, ali se za razliku od ovog drugog pojavljuje i kasnije,najčešće onda kada je dan proveden na kupanju u Ždrijcu.

Na sredini sobe stoji visok, jak čovjek u haljini do poda sa kapuljačom koja pokriva lice. Na ramenima mu je orao raširenih krila. Sve je nepomično,bez glasa. Gledamo se sve dok ne utonem u duboki san.

---

* autopsija *grč.* (autoptes - očevidac) 1. gledanje (promatranje) vlastitim očima; 2. *med.* a) pregled bolesnika po samim simptomima (bez ispitivanja i slušanja); b) pregledavanje (seciranje) leša radi ustanovljenja uzroka smrti; *isp.* biopsija.

BOJAN GAGIĆ rođen je u Zagrebu 1969. gdje živi i radi. Apsolvent filozofije i religijske kulture na Filozofskom fakultetu Družbe Isusove u Zagrebu.

Organizator međunarodne mail art izložbe u Hrvatskoj koja je održana 1999. godine u Karlovcu sa prikupljenih 108 radova iz cijelog svijeta. Instruktor u Centru za terapeutske borilačke vještine "Damir Tenodi". Koordinator produkcije "Fragile" plesne skupine "Montažstroj".

Performanceima i insalacijama bavi se od 1989. godine. Zajedno s D. Križićem dobitnik prve nagrade u kategoriji video performance na Međunarodnom video bienalu Sarajevo '91. Dobitnik druge nagrade za književnost (mladi autori) u Kikindi 1987.

Objavljivao u Quorumu, Zarezu, Osječkoj reviji, Valteru, Facciai.

Sa D. Križićem osnovao MM grupu NEUE UR FORM koja djeluje u Sarajevu od 1990. Trenutno surađuje sa J. Zankijem i u okviru grupe SDQ (H. Francetić, J. Dellale, B.Gagić).

Izdavač: GALERIJA MIROSLAV KRALJEVIĆ

Izložbu omogućili: INA - INDUSTRIJA NAFTE d.d. Zagreb - NAFTAPLIN i

galerija MIROSLAV KRALJEVIĆ, KUD - a INA

Naklada: 70 komada

Priprema: GRAFIČKI STUDIO G - Zadar

Tisak: Nilo Karuc

Katalog:

Nekropola Ždrijac - Nin 1000 godina pr. n.e. do 2000 godina n. e.

GALERIJA MIROSLAV KRALJEVIĆ

Zagreb